Dilluns 6 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,26—16,4): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «I quan vindrà el Paràclit que jo us enviaré del Pare, l'Esperit de la veritat que procedeix del Pare, ell donarà testimoni de mi. I també vosaltres donareu testimoni, perquè des del principi sou amb mi. De tot això us he parlat perquè no us escandalitzeu. Us faran fora de les sinagogues, i vindrà l'hora que tot el qui us mati es creurà que ofereix culte a Déu. I faran això perquè no han conegut el Pare ni a mi. Però us he parlat d'aquestes coses perquè, quan vingui l'hora d'això, us recordeu que ja us ho havia dit».

© Albada Editorial / evangeli.net

«També vosaltres sereu testimonis»

Rev. P. Higinio Rafael ROSOLEN IVE
(Cobourg, Ontario, Canadà)

Avui, en l'Evangeli Jesús anuncia i promet la vinguda de l'Esperit Sant: «I quan vindrà el Paràclit [Paraclet], (...) que procedeix del Pare (...), Ell donarà testimoni de mi» (Jn 15,26). "Paraclet" literalment significa "aquell que és cridat junt a un altre", i habitualment és traduït com "Consolador". D'aquesta manera, Jesús ens recorda la bondat de Déu, ja que essent l'Esperit Sant l'amor de Déu, Ell infon en els nostres cors la pau, la serenor en les adversitats i l'alegria per les coses de Déu. Ell ens fa mirar cap a les coses de dalt i unir-nos a Déu.

A més Jesús diu als Apòstols: «També vosaltres donareu testimonis» (Jn 15,27). Per a donar testimoni cal:

1r Tenir comunió i intimitat amb Jesús. Aquesta neix del tracte quotidià amb Ell: llegir l'Evangeli, escoltar les seves paraules, conèixer els seus ensenyaments, freqüentar els seus sagraments, romandre en comunió amb la seva Església, imitar el seu exemple, complir els manaments, veure'l en els sants, reconèixer-lo en els nostres germans, tenir el seu esperit i estimar-lo. Es tracta de tenir una experiència personal i viva de Jesús.

2n El nostre testimoni és creïble si apareix en les nostres obres. El testimoni no és solament una persona que sap que quelcom és veritat, sinó que també està disposada a dir-ho i viure-ho. El que experimentem i vivíem en la nostra ànima hem de transmetre-ho a l'exterior. Som testimonis de Jesús no solament si coneixem els seus ensenyaments, sinó —i principalment— quan volem i fem que altres el coneguin i l'estimin. Com afirma la dita: «Les paraules mouen, els exemples arrosseguen».

El Papa Francesc ens deia: «Agreixo el bonic exemple que em donen tants cristians que ofereixen llurs vides i llur temps amb alegria. Aquest testimoni em fa molt de bé i em sosté en el meu propi desig de superar l'egoisme per tal d'entregar-me més». I afegia: «Vull demanar-vos especialment un testimoni de comunió fraterna que sigui atractiu i resplendent». Això és sempre una llum que atrau.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «I així com la virtut de la Santa Humanitat del Crist fa que formin un mateix cos tots aquells en els qui ella es troba, penso que de la mateixa manera l'Esperit de Déu que habita en tots, únic i indivisible, els redueix a tots a la unitat espiritual» (Sant Ciril d'Alexandria)

- «Demaneu al Senyor la gràcia de rebre l'Esperit Sant que ens farà recordar les coses de Jesús, que ens guiarà envers tota la veritat i ens prepararà cada dia per a donar testimoniatge, segons la voluntat del Senyor» (Francesc)

- «Jesucrist, després d'haver entrat una vegada per sempre en el santuari del cel, intercedeix sense parar per nosaltres, com el Mitjancer que ens assegura l'efusió permanent de l'Esperit Sant» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 667)

Altres comentaris

«I quan vindrà el Paràclit, l'Esperit de la veritat, Ell donarà testimoni de mi»

Mn. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli és quasi tan actual com en els anys finals de l'evangelista sant Joan. Ésser cristià llavors no estava de moda (més aviat era bastant perillós), com tampoc no ho és ara. Si algú vol ser ben considerat per la nostra societat, millor que no sigui cristià, perquè, en moltes coses —tal com als primers cristians jueus— «us faran fora de les sinagogues» (Jn 16,2).

Sabem que ser cristià és viure a contracorrent: ho ha estat sempre. Fins i tot en èpoques en que "tothom" era cristià: els que ho volien ésser de veritat no eren massa ben vistos per alguns. El cristià és, si viu segons Jesucrist, un testimoni del que Déu tenia previst per a tots els homes; és un testimoniatge de què es possible imitar Jesucrist i viure amb tota dignitat com a home. Això no agradarà a molts, com Jesús mateix no va agradar a molts i va ser portat a la mort. Els motius de rebuig seran variats, però hem de tenir present que en ocasions el nostre testimoniatge serà pres com una acusació.

No és pot dir que sant Joan, pels seus escrits, fos pessimista: ens fa una descripció victoriosa de

l'Església i del triomf final del Crist. Tampoc és pot dir que ell no hagués hagut de patir les mateixes coses que descriu. No amaga la realitat de les coses ni la substància de la vida cristiana: la lluita.

Una lluita que és per a tots, perquè no hem de vèncer amb les nostres forces. L'Esperit Sant lluita amb nosaltres. És Ell qui ens dóna les forces. És Ell, el Protector, qui ens deslliura dels perills. Amb Ell al costat de res hem de tenir por.

Joan va confiar plenament en Jesús, li va fer entrega de la seva vida. Així no li va costar després confiar en Aquell que va ser enviat per Ell: l'Esperit Sant.

Altres comentaris

«L'Esperit de la veritat que (...) jo us enviaré»

Pbro. D. Luis A. GALA Rodríguez
(Campeche, Mèxic)

Avui, el text evangèlic conté l'avís de Jesús sobre les dificultats que trobarà tot aquell que sigui el seu deixeble: «Vindrà l'hora que tot el qui us mati es creurà que ofereix culte a Déu» (Jn 16,2). Humanament és normal que la por pugui abraçar-nos, però també és cert que ens conforta saber que no estem sols, sinó que comptem amb el Paraclet, l'Esperit de la Veritat, que és qui donarà testimoni (cf. Jn 15,26).

Cal tenir present que l'Esperit viu en cada batejat, ja que som per adopció "fills de Déu" i "Temple viu de l'Esperit": quina veritat tan gran!, i moltes vegades ho oblidem o ja no ho creiem, perquè no hem conegut ni el Pare ni el Fill (cf. Jn 16,3). Vivim una crisi de valors i de fe, pensem que el canvi és a fora i que hauria de ser solament obra de Déu, quelcom màgic. L'Evangeli, però, ens recorda que el canvi opera en nosaltres i per nosaltres en l'acció de l'Esperit Sant. El "Paraclet" no ve a solucionar els nostres problemes, sinó que ens ensenya a analitzar-los i a saber descobrir què és el que veritablement hem de treballar en nosaltres per a poder sostenir i intensificar el testimoni d'una vida en el Crist.

Benet XVI, en la Missa d'obertura de l'Any de la Fe, ens recordà que «avui —més que mai— evangelitzar vol dir donar testimoni d'una nova vida, transformada per Déu», on l'Evangeli i la fe ferma en l'Església constitueixen allò essencial.

Cal deixar-se tocar per l'Esperit de Déu per tal que davant de tant dolor, sofriment i impotència d'un món tan materialista —i malgrat que sembli que Déu no hi és present o que és inassolible— no tinguem por, sinó que aprenguem a demanar l'ajut del Paraclet: «Veniu Esperit Sant i transformeu la vostra Església segons la vostra voluntat».